

Presă și informare

Tribunalul Uniunii Europene
COMUNICAT DE PRESĂ nr. 89/12
Luxemburg, 27 iunie 2012

Hotărârea în cauza T-167/08
Microsoft Corp./Comisia

Tribunalul confirmă, în esență, decizia Comisiei prin care s-a aplicat Microsoft o penalitate cu titlu cominatoriu pentru că nu a permis concurenților săi accesul în condiții rezonabile la informațiile privind interoperabilitatea

Tribunalul reduce însă cuantumul penalității cu titlu cominatoriu de la 899 la 860 de milioane de euro pentru a ține seama de faptul că Comisia a permis Microsoft să pună în aplicare, până la 17 septembrie 2007, limitări privind distribuirea produselor „open source”

La 24 martie 2004, Comisia a adoptat o decizie¹ prin care a constatat că Microsoft a săvârșit un abuz de poziție dominantă ca urmare a două comportamente distincte și, pe cale de consecință, a aplicat Microsoft o amendă de peste 497 de milioane de euro.

Primul comportament sancționat, singurul relevant în speță, consta în refuzul Microsoft de a divulga concurenților săi, între octombrie 1998 și 24 martie 2004, anumite „informații privind interoperabilitatea” și de a autoriza utilizarea acestora pentru dezvoltarea și distribuirea de produse concurente produselor sale pe piața sistemelor de operare tip server pentru grupuri de lucru. Cu titlu de măsură corectivă, Comisia a dispus ca Microsoft să acorde accesul la aceste informații și să autorizeze utilizarea lor în condiții rezonabile și nediscriminatorii. Pentru a sprijini Comisia să se asigure că Microsoft se conformează deciziei, s-a prevăzut desemnarea unui mandatar independent, remunerat de Microsoft, având drept de acces, în mod independent față de Comisie, la asistența, la informațiile, la documentele, la incintele și la angajații Microsoft, precum și la «codul sursă» al produselor relevante ale Microsoft.

După adoptarea Deciziei din 2004, Comisia și Microsoft au inițiat un dialog destinat instituirii unui mecanism de divulgare a informațiilor privind interoperabilitatea. Considerând că Microsoft nu a furnizat o versiune precisă și completă a informațiilor privind interoperabilitatea în termenul stabilit prin Decizia din 2004 și că cotele de remunerare solicitate de Microsoft pentru a acorda accesul la aceste informații nu sunt rezonabile, Comisia a adoptat mai multe decizii prin care i-a impus plata unor penalități cu titlu cominatoriu.

Printr-o Decizie din 12 iulie 2006², Comisia a impus o penalitate cu titlu cominatoriu de 280,5 milioane de euro, considerând că Microsoft nu s-a conformat Deciziei din 2004 pentru perioada cuprinsă între 16 decembrie 2005 și 20 iunie 2006.

În Hotărârea din 17 septembrie 2007³, Tribunalul a confirmat, în esență, Decizia din 2004. Însă Tribunalul a anulat în parte articolul din decizie referitor la mandatarul independent.

Prin Decizia din 27 februarie 2008⁴, a fost impusă Microsoft o nouă penalitate cu titlu cominatoriu, în cuantum de 899 milioane de euro, pentru perioada cuprinsă între 21 iunie 2006 și 21 octombrie 2007, pentru motivul că cotele de remunerare propuse de Microsoft pentru a acorda accesul la informațiile privind interoperabilitatea nu erau rezonabile.

¹ Decizia 2007/53/CE privind o procedură de aplicare a articolului 82 [CE] și a articolului 54 din Acordul privind SEE inițiată împotriva Microsoft Corp. (cazul COMP/C-3/37.792 – Microsoft) (JO 2007, L 32, p. 23).

² Decizia C(2005) 4420 final (cazul COMP/C-3/37.792 – Microsoft) (JO 2008, C 138, p. 10).

³ Hotărârea Tribunalului din 17 septembrie 2007, Microsoft/Comisia, (T-201/04); a se vedea de asemenea CP nr. [63/07](#).

⁴ Decizia C(2008) 764 final din 27 februarie 2008 de stabilire a cuantumului definitiv al penalității cu titlu cominatoriu impuse [Microsoft] prin Decizia C(2005) 4420 final (cazul COMP/C-3/37.792 – Microsoft) (JO 2009, C 166, p. 20).

Microsoft a solicitat Tribunalului anularea acestei decizii sau, cu titlu subsidiar, suprimarea sau reducerea cuantumului penalității cu titlu cominatoriu.

În hotărârea pronunțată astăzi, **Tribunalul confirmă, în esență, decizia Comisiei și respinge toate argumentele invocate de Microsoft în scopul obținerii anulării acesteia.** Tribunalul consideră, în primul rând, că, ținând seama de principiile de evaluare elaborate de Microsoft și de Comisie, Microsoft era în măsură să aprecieze dacă cotele de remunerare pe care le solicita până la 21 octombrie 2007 pentru a acorda accesul la informațiile privind interoperabilitatea erau rezonabile în sensul Deciziei din 2004. În al doilea rând, criteriul – luat în considerare de Comisie pentru aprecierea caracterului rezonabil al cotelor de remunerare solicitate de Microsoft – privind caracterul inovator al tehnologiilor în cauză este de natură să indice dacă respectivele cote reflectă mai degrabă valoarea intrinsecă a unei tehnologii decât valoarea sa strategică, și anume valoarea care rezultă din simpla posibilitate de a interopera cu sistemele de operare Microsoft. În acest context, în al treilea rând, Comisia este îndreptățită să aprecieze caracterul inovator al acestor tehnologii, prin referire la componentele sale, și anume noutatea și activitatea inventivă, în condițiile în care, pe de altă parte, Microsoft nu a susținut că este de neconceput să se aprecieze activitatea inventivă a tehnologiilor în cauză într-un context diferit de cel al acordării unui brevet. Aprecierea, în prezenta cauză, a caracterului inovator al tehnologiilor care fac obiectul deciziei atacate prin referire la noutate și la activitatea inventivă nu are drept consecință anihilarea în general a valorii drepturilor de proprietate intelectuală, a secretelor de afaceri sau a altor informații confidențiale și nici, cu atât mai puțin, impunerea acestui caracter drept condiție pentru ca un produs sau o informație să fie acoperită de un astfel de drept sau să constituie un secret de afaceri în general. Un astfel de demers are drept unic obiectiv să excludă perceperea de către Microsoft a unei remunerații care reflectă valoarea strategică a informațiilor privind interoperabilitatea, interzisă de Decizia din 2004. În plus, Tribunalul consideră că Microsoft nu a reușit să invalideze aprecierea Comisiei potrivit căreia 166 din cele 173 de tehnologii care țin de informațiile privind interoperabilitatea nu sunt inovatoare.

Cu toate acestea, Tribunalul **consideră necesară revizuirea cuantumului penalității cu titlu cominatoriu pentru a ține seama de o scrisoare a Comisiei din data de 1 iunie 2005.** În această scrisoare, Comisia accepta ca Microsoft să poată limita distribuția produselor dezvoltate de concurenții săi „open source” pe baza informațiilor privind interoperabilitatea ne brevetate și neinventive, până la pronunțarea Hotărârii Tribunalului în cauza T-201/04, respectiv până la 17 septembrie 2007. Astfel, chiar dacă decizia atacată era motivată de caracterul nerezonabil al cotelor de remunerare propuse de Microsoft, iar nu de refuzul de a acorda accesul la informațiile privind interoperabilitatea, faptul că Comisia acceptase, având în vedere litispendența, ca Microsoft să aplice, într-o anumită perioadă, o practică ce poate determina menținerea unei situații a cărei eliminare reprezintă obiectul Deciziei din 2004, ar putea fi luat în considerare în cadrul determinării gravității comportamentului sancționat și, prin urmare, a cuantumului penalității cu titlu cominatoriu.

În acest context, având în vedere conținutul dosarului, Tribunalul consideră că posibilitatea oferită în scrisoarea din 1 iunie 2005 nu ar fi determinat decât o parte marginală a efectelor produse de comportamentul sancționat, astfel încât **cuantumul penalității cu titlu cominatoriu impuse Microsoft trebuie stabilit la 860 de milioane de euro.**

MENȚIUNE: Împotriva deciziei Tribunalului se poate declara recurs la Curte, numai pentru motive de drept, în termen de două luni de la comunicarea acesteia.

MENȚIUNE: Acțiunea în anulare are ca obiect anularea acelor acte ale instituțiilor Uniunii care sunt contrare dreptului Uniunii. Cu respectarea anumitor condiții, statele membre, instituțiile europene și particularii pot sesiza Curtea de Justiție sau Tribunalul cu o acțiune în anulare. Dacă acțiunea este întemeiată, actul este anulat. Instituția autoare a actului trebuie să ia măsuri pentru a elimina eventualul vid juridic creat prin anularea acestuia.

Document neoficial, destinat presei, care nu angajează răspunderea Tribunalului.

[Textul integral](#) al hotărârii se publică pe site-ul CURIA în ziua pronunțării.

Persoana de contact pentru presă: Claudiu Ecedi-Stoisavlevici ☎ (+352) 4303 3720

Imagini de la pronunțarea hotărârii sunt disponibile pe „[Europe by Satellite](#)” ☎ (+32) 2 2964106